

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 2: Ad Augustum Cæsarem

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A gradu mentis deturbare. Vnde *νμφόληπτοι* dicti, quos Latini Lymphatos appellant. quae de re dicemus ad Od. xxxvii. huiuslib.

SECERNUNT POPVLO] à vulgo separant, vt ceteris hominibus praestantem. Vtitur hoc verbo epist. de arte poet. *Publica priuatis discernere.* & Ode 111. lib. 3. *Secernit Europen ab Afro.*

NEC POLYHYMNIA] apparet ex hoc loco Polyhymniae nomen ab hymno ductum esse. sed Lucianus lib. *περὶ ὀρχήσεων* vult *ἐπὶ τῷ μεμνήσθαι*, his verbis *καὶ τῷ θυγατέρα αὐτῆς πολυμνίαν, ἧλων ἔχειν αὐτῆς ἀσθενεῖται, καὶ μεμνήσθαι περὶ αὐτῶν.* & filiam eius Polymniam propitiam habere ei propositum est: & omnia memoria tenere conatur. Ex eo quidam censuerunt hoc loco legendum esse *πολυμνία*: quod nomen, quamque lectionem probarem, nisi codices omnes reclamarent. huic alij agriculturam, alij benè dicendi facultatem, alij artem gestu loquendi ascribunt: Horat. *ἔπιμον* nominis lecutus, lyram & cantum. Iam verò etiam Ouidius Polyhymniam dixit, vt annotat Muretus, *Diffensere Deae, quarum Polyhymnia cepit Prima.* & Virgil. in Ciri. *Nam verum fateamur: amat Polyhymnia verum.*

B LESBOVM] Propter Sapphonem & Alcaum.

QVOD SI ME LYRICIS] Quod si me ad Poëtarum lyricorum numerum ascribes, &c. Inferes autem, scriptum reperi in tribus lib. Vaticanis. quam scripturam magnopere probo.

SVBLIMI FERIAM] non assentior ijs, qui hoc loco legi volunt, *sublimis*. Nam & reperi scriptum *sublimi* in omnibus ferè codicibus manuscriptis, & sublimi vertice ita dictum esse puto, vt Od. xxvi. lib. 3. *sublimi flagello.* Præterea, quod Germano Valenti Pimpuntio viro doctiss. videtur, fortasse loquendi figuram Homericam exprimere voluit, *Ἰλιάδ. δ. Οὐρανὸν ἐστέρησε καὶ πη: quod tamen Virgilius sic videtur Latine reddidisse: caput inter nubila condit.* si quis tamen *sublimis* malet, non pugnabo. sic Ter. in And. *sublimem hunc intro rape, quantum potest.* id est, ita eum sublatum rape, vt terram non tangat. & Virg. *Æneid. 5. quem prapes ab Ida Sublimem pedibus rapuit Iouis armiger uncis.* Illud autem, quod est C Od. xv. huius libri *sublimi anhelitu*, translatum est. significat. n. anhelitū ex alto pectoris recessu ductum: quod contingit ijs, qui longo cursu defatigati, agrè animam recipiunt.

AD AVGVSTVM CÆSAREM. Ode. 2.

Deos omnes iratos esse Romanis, ob Cæsaris eadem: vnam imperij spem in Augusto constitutam.

IAM satis terris niuis, atque diræ
Grandinis misit pater, & rubente

Dextera sacras iaculatus arceis,
Terruit urbem:

Terruit genteis, graue ne rediret
Sæculum Pyrrhæ noua monstra quæstæ,
Omne cum Proteus pecus egit altos

Visere monteis:

Piscium & summa genus hæsit ulmo,
Nota quæ sedes fuerat columbis:

Et superiecto pauida natarunt
Æquore dama.

Vidimus flauum Tiberim retortis
Littore Etrusco violenter undis,

Ire deiectum monumenta regis,
Templaque Vestæ:

Ille dum se nimium querenti

Iactat ultorem, vagus & sinistra

Labitur ripa, Ioue non probante, v-
Xorius amnis.

Audiet, ciueis acuisse ferrum,

Quo graues Perse melius perirent:

Audiet pugnas, vitio parentum
Rara iuuentus.

Quem vocet diuum populus ruentis

Imperirebus? prece qua fatigent

Virgines sanctæ minus audientem
Carmina Vestam?

Cui dabit parteis scelus expiandi

Iupiter? tandem venias precamur,

Nube candenteis humeros amictus
Augur Apollo:

Sive tu maui Erycina ridens,

Quam Iocus circumuolat, & Cupido,

Sive neglectum genus, & nepotes
Respicis auctor.

Heu nimis longo satiate ludo:

Quem iuuat clamor, galeæq; leues

Acer & Mauri peditis cruentum
Vultus in hostem.

Sive mutata iuuenem figura,

Ales in terris imitaris, alma

Filius Maia, patiens vocari

Cæsaris ultor:

Serus in calum redeas, diuq;

Latius

A *Latius intersis populo Quirini:
Néue te nostris vitijs iniquum
Ocyor aura*

*Tollat: hic magnos potius triumphos,
Hic ames dici pater, atque princeps:
Neu sinas Medos equitare inultos
Te duce Caesar.*

RUBENTE DEXTERA.] per rubentem dexteram significat Horatius fulmen, aut certè dextram, qua Iupiter fulmina mittit, vt apud Virgil. Georg. 1. *Ipse pater media nimborum in nocte corusca Fulmina molitur dextra.* vbi tamen *corusca* coherere debet cum voce *fulmina* potius, quam cum voce *dextra*. sic Pindar. *είδ. 1. fulmen Iouis βέλος πυρ-πάλαμον* nominat: id est, telum igneum dextra contortum: Et Hesiodus, *κέραινον αἰθαλόεντα*: id est, fulmen rubicundum. Non temerè autem dixit sacras arceis fulmine esse percussas. hoc enim referendum est ad tres Iouis manubias: quarum maximæ sunt eæ, quæ cum igni veniunt. Dicuntur autem esse Iouis manubiæ tres, vt docet Festus. Vnæ minimæ, quæ monent tantum, placidæque sunt: alteræ, quæ maiores, & quæ veniunt cum fragore, discutiuntque aut diuellunt: tertiæ his ampliores, quæ cum igne veniunt: & quanquam nullum sine igne fulgur est, hæ tamen propriam differentiam habent, quòd aut adurant, aut fuligine deformant, aut accendant, quæ statum mutant consilio deorum superiorum.

IACVLATVS ARCEIS.] Iaculari arceis pro petere, & ferire, cum Horatianum sit, tum minus est apud alios vsitatum. sic idem Ode XII. lib. 3. *iaculari cernos.* & Ode XVI. lib. 2. multa iaculari dixit per translationem pro multa petere, multaque sibi proponere, quæ quis consequi velit: quod Græci *τοχάζεσθαι* dicunt. neque verò dubium est, quin Græcos imitatus, qui dicunt *βάλειν τὴν κεφαλὴν, τὸ τοχάζειν, τὸ ἦπαρ, τὸ κερδαίνειν*, iaculari verbum cum quarto casu rei, quæ petitur, iunxerit: quod item prior fecerat Lucret. lib. 4. *Sine puer membris muliebribus hunc iaculatur.* At Virg. aliter Æneid. 1. *iaculata e nubibus ignem.* & 11. *Vel Danaum Phrygios iaculatus puppibus igneis:* & alibi, *iaculari montibus Ornos.* Idem tamen in Moreto, si modò eius auctor Virgilius est, hoc verbum ita vsurpauit. *Sæpe viri nareis acer iaculatur aperas Spiritus.* Iam arces sacre celo tactæ, funesta & dira portendunt. Sic M. Tullius. *Nam pater altitonans stellanti nixus Olympo, Ipse suos quondam tumulos, ac templa petiuit: Et Capitolinis iniecit sedibus igneis.* & Horat. Od. 12. lib. 1. *Tu parum castis inimica mittes Fulmina lucis.*

TERRUIT GENTEIS.] proximè dixerat terruit urbem, nempe Romam: nunc autem terruit genteis: quod longè illo superiore grauius & maius est.

SÆCVLVM PYRRHÆ.] Pyrrham Epimethei & Pandoræ filiam, Deucalionisque vxorem fuisse: eosque eluuiouis illius tempore Parnassum

montem omnium altissimum, vel (vt alij volunt) Lycorim, conscendisse, atque eò confugisse, ex interpretibus poetarum Græcorum, & Ouidio cognoscere licet. Aiunt autem alij, eluuiouem illam esse hominibus à Dijs inuictam propter Tantali scelus, qui Pelopem filium in minutas parteis concisum, & coctum, eis comedendum apposuit: alij propter Lycaonis filiam, cum vellet Iupiter omnem hominum impietatem è terra funditus delere, atque extinguere: qua de re Pindarus *ὄλυμπ. είδ. 8. Λέγοντι μὲν χθονὰ μὲν κατακλῦσαι μέλασσαν ὕδατος εἴνους.* id est, aiunt porro aquarum vi terram esse obrutam.

NOVA MONSTRA QVESTÆ.] etiam M. Tull. hoc verbum cum accusandi casu iunxit. vt pro Flacco, *non enim omnia, quæ dolemus, eadem queri possimus,* & epist. ad App. Pulchrum lib. 3. *Multa nos quidem questi sumus.* & hic poeta epist. ad Scauam: *Qui queritur Salebras & acerbum frigus.* & Cæs. lib. 6. de bel. Gall. *Vnum questus.*

OMNE CVM PROTEVS.] Proteaphocorum Neptuni custodem fuisse ex Hom. *ὄδυσσ. 8.* & Georg. 1111. notum est. qua de re nonnulla dicemus ad illum locum, *Quo teneam vultus mutantem Protea nodo?* epistola prima lib. 1. de Phocis autem, & Homerus eo, quem dixi, libro, & Opianus, lib. 1. *φώκαι δ' ἐνύχαι μὲν αἰεὶ λείπασσι θαλάσσαν: Πολλὰ μὲν δ' ἡμάται πέτρης ἐνὶ καὶ ψαμάτοισιν Εὐκκλοῖ μίμνῃσι, καὶ ἔξαλον ὕπνοι ἔχουσι.*

PECVS.] Potest quidem dici, Phocas, cum vituli marini sint, non admodum nouè, pecus esse dictas: veruntamen si cui nouum hoc videbitur, quia pisces sint, admonet Nonius, non solum pecudem quadrupes animal, verum etiam animal omne vocari. Plaut. Rud. *Non vides referre me vuidum rete sine squamoso pecu?* Næuius Ægisto. *Tum autem lasciuum Nereisimum pecus Ludens ad cantum classium lustrat.*

EGIT ALTOS VISERE.] hoc loquendi genus merum Græcum est, id est, egit vt viseret: de quo plura dicemus ad Od. XXI. huius libri. De his igitur monstris queri potuerat Pyrrha: Phocas, quæ solebant in littoribus pascere, in montium culminibus esse visas, propterea quòd aquæ terrarum planitiem operuerant: pisces in summis arborum ramis, in quibus aues sidere, & nidos construere solent, constitisse: damas, quæ vel in siluis vagari, vel in lustris delitescere & quiescere confueuerunt, in mari super terras effuso, natate coactas esse.

NOTA QUÆ SEDES FVER. COL.] Columbas agrestis intellige, quæ palumbes appellantur.

ET SUPERIECTO PAVIDÆ N. ÆQV. D.] Profert hunc locum Seruius ad illum Virg. Geor. 3. in extr. *timidi dama ceruicibus fugaces*

VIDIMVS FLAVVM TIBERIM.] vidimus Tiberim reiectis ac repulsis vndis ab Etrusco littore (influit enim in mare Tyrrhenum Tiberis) vel ab Etruriæ finibus, ita creuisse, vt sinistra ripa effusus, quæ agrum Romanum alluit, urbemque hodiè attingit, Regum priscorum monumenta, & templa Deorum deijcere, atque euertere

10
 A tere velle videretur. Vtitur autem hoc eodem epitheto, Od. III. lib. 2. *Villaque stans, quam Tiberis lauit, Cedas.*

VESTÆ.] Vestam, quam *ἑστία* nominant Græci, Rheæ filiam facit Pindarus *Νεμ. ἐιδ. 1α.* Hæc dea, foci custos & prætes habetur: ex quo etiam toti domui præsidere existimatur. Vnde Vestæ, & focum domus, & totam domum significat. notū prouerbiū *ἄφ' ἑστίας ἀρχαδαί*, quod est vel à propinquis & domesticis: vel à melioribus & præstantioribus initium ducere.

QVERENTI.] de Iulij Cæsaris nece. Ab Illia autem Martis, aut Tiberis, aut, (vt alij volunt) Anienis, vxore vult Iulium Cæsarem, seu gentem Iuliam ortum habuisse.

IACTAT.] sic vtitur hoc verbo Od. XIII. huius libri. *Quamuis Pontica pinus Siluæ filia nobilis Iactes & genus & nomen inutile.*

IOVE NON PROBANTE.] significat Horatius gratificans Augusto, & pæne dicam assentans: illum terrorem, illamque eluisionis calamitatem, nullam aliam ob culpam Romanis esse illam, quam ob Cæsaris cædem: cuius rei argumentum est, quod Iupiter non modò non fuit illius terroris atque eluisionis auctor, sed ne approbator quidem: sola Illia à Tiberi viro suo adiuta, iusto dolore excitata, iustoque odio incensa, tam graueis pœnas à populo Romano expetiuit Ioue pæne inuito.

V-XORIVS AMNIS.] qui nimium in ea re vxori gratificaretur, nimiumque indulgeret. Hoc nomine appellantur mariti, qui se totos ad vxorum arbitrium fingunt & accommodant, qui eis omnibus ferè in rebus obtemperant. Virg. *Æne. III. Pulchrâque vxorius urbem Exstruis.* Admonendus est lector minus in his litteris tritus, primam syllabam nominis *vxorius* pertinere ad verbum superiorem: hoc modo, *Ioue non probante v-xorius amnis.*

AVDIET CIVEIS AC.] huius loci hæc sententia est, Posterius nostri ex bellorum ciuiliū calamitate reliqui, atque idèd rari, audient, ciueis in ciuium corpora exacuissè, & strinxissè ferrum: quo quidem longè equius, ac reipub. vtilius erat Persas, ceterosque populi Rom. hosteis interimere. ac uere ferrum proprie dictum: illud translata epi-
 C pist. III. lib. I. *Seni linguam cauis acuis.* & illud lib. de Arte poet. *Tyrtaeusque mares animos in Martia bella Versibus exacuit.*

QVO GRAVES PERSÆ.] sic Ode VII. li. epod. *Quò quò scelesti ruitis? aut cur dexteris Apertantur enses conditi? Parùmne campis, atque Neptuno super Fusum est Latini sanguinis? Non ut superbas inuida Karthaginis Romanus arces vreret? &c.*

MELIVS.] rectius, iustius.

FATIGENT.] assiduis precibus obsecrent, & tandem exorent. sic loquitur T. Liuius lib. 23. *inde fatigatus Campanorum precibus sequenti die cum omni apparatu oppugnanda urbis Cumas redit. aliter hoc verbo vtitur Od. XIII. lib. 4. Spectandus, in certamine Martio Deuota morti pectora libera, Quâ tis fatigaret ruinis.*

VIRGINES SANCTÆ.] Vestales, virginis intactæ, & incorruptæ.

PARTEIS.] munus. tralatio à partibus histrio D num, vt epist. de Arte Poet. *Ne forte seniles Mandentur inueni partes.*

SCELVS EXPIANDI.] respexit morem veterum, qui sanguine humano contaminatos congressu & aditu prohibebant, donec expiati essent: & ij ipsi, qui manus habebant cruentas, & sanguine inquinatas, egebant aliquo maiore, à quo expiarentur: & quoad hoc impetrassent, manus habebant impuras: lege annot. ad Od. 2. 2. huius lib. ibi, *scelerisque purus.* & ad Od. I. lib. 2. *Non dum expiatis vncta cruoribus.*

NVBE CANDENTEIS HVMEROS.] in duobus lib. Vatic. & in Tornes. ita scriptum reperitur, *Nube candenti humeros amictus.* quam scripturam si quis probabit, non repugnabo: nam quòd vocis sequentis initium vocalis est aspirata, nò est hoc nouum. sic enim Ode XXVIII. huius lib. *Offibus & capiti inhumato, &c.* Nube amictus autem, id est, ἀόρατος, & hominibus sese conspicieñdum non præbens. Videtur expressisse illud Homerium *νεφέλη ἐκλυμένος ἄμυς.*

AVGV R.] augur ab auium garritu dictus est. ex quo augurium. Hoc loco augurem, *μάντιν* intellige, id est, rerum futurarum prouidum, qui præsentit ac diuinat futura, eaque interpretatur. Sic Chiron apud Pindarum *σοφ. ἐιδ. β.* ait Apollini rerum omnium euentum certum, fixum, notum esse: illum rerum progressionem & causas cernere: illum scire, quot frondes ineunte vere terra profundat, quot arenæ in mari, & fluminibus impetu vectorum, & fluctibus agitentur. Verba Pindari sunt hæc, *Κύριον, ὃς πάντων τέλος οἶδα, καὶ πάσαις κελεύθεις, ὅσα τε γῆν ἠρήνὴ φύλλ' ἀναπέμπει, καὶ ὅσα τὰ θάλασσαν ἰσχυροῖς ἰάμβουσι κύμασι ριπαῖς τ' ἀνέμων κροιέονται.* Idem Horat. in Carm. sæculari pro Imper. Rom. *Augur & fulgente decorus arcu Phæbus.* cantorem appellat in lib. de Arte poet. *ne forte pudori Sit tibi Musa lira sollers & cantor Apollo.* etiam augurem appellat Virg. *Æn. III. nunc augur Apollo, &c.* Imploratur autem primo loco Apollo, quia deus habebatur, Romanis maximè propitijs, & beneuolus: atque ob hanc causam religiosissime ab illis colebatur.

ERYCINA RIDENS.] frequens est Veneris epithetum *φιλομυδής* apud Homer. quod proculdubio hic expressit Horatius. *φιλομυδής* autem scriptum per η in tertia syllaba, aliud est ab illo. vult enim Hesiodus Venerem *φιλομυδέα* appellatam quia *μυδέων ἐξεφαάνθη*, id est *πάν ἀιδόων.* secundo loco Venus imploratur quia *Æneæ* mater: & ita Romani generis parens. Lucret. lib. I. *Æneadum genitrix hominum, diuinique voluptas, Alma Venus.*

QVAM IOCVS CIRCVMVOLAT.] vel circum quam Iocus volat, vel quam circumuolat, vt sit verbum compositum, quomodo quibusdā placet, qua de re alio loco dicemus.

AVCTOR.] auctor: id est, progenitor Romanorum quia Mars, Romuli parens: Romulus vrbis Romæ conditor.

LVD O.] bellis, quæ sunt Martis deliciae, & oblectamenta.

LÆVES.]

A **LÆVES.**] expolitæ, non asperæ. sic Od. VII. lib. 2. *lania ciboria.* & Od. vlt. eiusd. lib. *lanes plumæ.* & Od. VI. lib. 4. *Lanis Agyien,* id est, imberbis. & Od. XVII. huius lib. *Lania personuere saxa.* & Od. XI. lib. 2. *fugit retro Lanis Iuventas.* & epist. de Arte poet. *sectantem laniam nervi Deficiunt.* ibid. *aut lanis servanda cupresso.*

ACER ET MAURI PEDITIS] per acrem Mauri peditis vultum, ἀνδρικόν, id est, virilem, & quasi trucem significat. Taleis autem vultu atque aspectu Mauros fuisse tradit *Ælianus* his verbis: *Εἶσι δὲ μαυρόσιοι καὶ καλοὶ, καὶ μεγάλοι, καὶ ἀνδρικόν ὄρωσι:* quem locum mihi *Io. Scaliger*, iuuenis eruditissimus, indicavit.

SIVE MUTATA] vult Mercurium induta specie humana, Augusti nomine appellari, & Augustum esse Mercurium. Et ita Augusto assentatur.

PATIENS VOCARI CÆSARIS VLTOR] Græca planè est hæc loquendi figura, ὑπομένων καὶ λείδων καὶ σπάρτος ἐπιδικητής. *Demost.* πρὸς τὸν παραπροσβ. καὶ ποσούτης ἀναδρίας καὶ κακίας ὁμολογεῖτε ὑμῖς εἶναι μισοί. Latine enim diceremus: *patiens te vocari Cæsaris vltorem.* sic epistola ad *Quinctium* lib. I. *Cum pateris sapiens emendatusque vocari.* sic Od. XXVII. lib. 3. *Vxor inuicti fons esse nescis?* & epist. ad *Torquat.* lib. I. *patiarque vel inconsultus haberi.* sic *Catullus:* *Au fuisse nauium celerrimus.* & *Virgil.* lib. 2. *Æn. sensu medios delapsus in hosteis.* & *Propert.* lib. I. eleg. V. I. *Iurabo & bis sex integer esse dies.*

SERVS] serus redeas, pro serò redeas: olet hoc quoque Græcum quiddam. quo de genere dicemus ad Od. XVII. epod. precatur autem tacitè, neque tamen obscurè, vt diu viuat Augustus. hoc enim valent illa, serò in cælum redire, quasi *Mercurius* sumta Augusti specie & figura è cælo in terras deuolarit, sitque aliquando in cælum reuolaturus.

POPULO QUIRINI.] in membrana *Don.* Iannocti, & vna *Vatic.* *Quirino* scriptum est. fortasse rectè, & *Horatiano* more. Nam & in carmine sæculari ita locutus est: *Romule genti daterémque prolemque, Et decus omne.* & Od. XII. lib. 4. *Qui nunc Sulpicijs accubat horreis.*

C **INIQUVM**] offensum, iratum, infensum.

HIC AMES DICIPATER, ATQUE PRINCEPS] hæc ad historiam pertinent. Nam Augustus senatus consulto parens patriæ appellatus est.

MEDOS] puto eisdem hîc *Medos* dici, quos supra *Perfas* appellauit, vt Od. XXVII. *Medum acinacem dixit gladium Perficum.* Et fortasse eodem nomine *Parthos* significat. Nam Augustus hoc tempore *Parthis* bellum inferre cogitabat: quod cum illi sensissent, Augusti fama permoti, signa, quæ *Crassus* & *M. Antonius* amiserant, vltro ad Augustum remiserunt. vt Od. XV. lib. 4. *Et signa nostro restituit Ioui Derepta Parthorum superbis Postibus, horribilique Medo.* & epist. XVIII. lib. I. *Militiam puer, & Cantabrica bella tulisti Subduce, qui templis Parthorum signa refixit.*

EQVITARE] velequitare posuit translato

pro Romanis insultare, vel propriè pro exæquo pugnare. Erant enim *Parthi*, equites. Od. XIX. eiusd. lib. *Et versis animosum equis Parthum dicere, &c.*

IN VIRGILIVM Athenas proficiscentem.

Ode 3.

Secundam ei nauigationem precatur: deinde occasionem nactus, hominum audaciam detestatur.

SIC te diua potens Cypri,
Sic fratres Helena, lucida sidera,
Ventorumque regat pater,
Obstrictis alijs, præter Iapiga,
Nauis, quæ tibi creditum
Debes Virgilium: finibus Atticis
Reddas incolumem precor:
Et serues animæ dimidium meæ.
Illi robur, & æs triplex
Circa pectus erat, qui fragilem truci
Commisit pelago ratem
Primus, nec timuit præcipitem Africæ
Decertantem Aquilonibus,
Nec tristeis Hyadas, nec rabiem Noti:
Quo non arbiter Adriæ
Maior, tollere, seu ponere vult freta.
Quem mortis timuit gradum,
Qui siccis oculis monstra natantia,
Qui vidit mare turgidum, &
Infameis scopulos Acroceræunia?
Nequicquam Deus abscidit
Prudens Oceano dissociabili
Terras, si tamen impie
Non tangenda rates transiliunt vada.
Audax omnia perpeti
Gens humana ruit per vetitum nefas.
Audax Iapeti genus
Ignem fraude mala gentibus intulit.
Post ignem ætheria domo
Subductum, macies, & noua febrium
Terris incubuit cohors:
Semotiq; prius tarda necessitas

Leti,